

Objelo me je hrepenenje ... Moje misli so se dotikale neba in moje želje so prosile tako milo, tako srčno: „Moj Bog!“ Proseče srce, ki je v vsem obupu vedno še upalo, je klicalo: „Moj Bog!“

BOSANSKA DEKLICA

Srečaval sem v duhu ljudi, mimo mene so hiteli s svojimi velikimi očmi, a te velike oči so bile mrzle in hladne. V mojih očeh pa je gorel plamen ljubezni, ki je ugašajoč še vedno plamtel kvišku. V moje srce je silil mrzav in ledena zima.

Ta hip sem jo zazrl pred seboj; razpuščene lase, stekleno oko, bolesten izraz obraza, kri ... V meni je vse zatrepetalo ...

Kri! kri! Kriknil sem. Videl sem njen krvavi obraz — — — kri — — — kri ...

Možgani so prenehali delovati, a le za hip, takoj sem začutil zopet vso svojo strašno grozo ...

Nenadno sem postal miren, obraz se je zvedril, boleče poteze so se oblažile, trenutno sem občutil neko nepopisno blaženost, oči so se zablesketale, roke sem sklenil tako proseče, v srce se je selilo solnce, duša je bila polna upa, večna luč je zaprasketala. Plamen je silil kvišku, povzpел se je više in više in se zopet krčil.

V sebi sem začutil klic: Kvišku! Srce je bilo polno, tiho hrepenenje je leglo na vsemir in duša je zaprosila še enkrat:

„Križani! Usmiljeni! Reši jo!“

In milost božja se mi je selila v dušo, mir molitve se mi je selil v srce. In tisti trenotek sem bil srečen, zelo srečen. In zrl sem v duhu angela, čistega in belega, nedolžnega kot lilijo, ki je hitel k nebu, nesoč na perutih mojo molitev ...

Nekaj časa je minilo. Onemogel sem klečal, misli so mi izginile iz vroče glave, utrujen sem bil ...

Duh rož je napajal zrak. Večna luč je silila kvišku, kot bi tudi njen plamenček hotel nesti mojo prošnjo pred prestol božji. Veliko je bilo moje upanje ...

* * *

Prijatelj ni upal zaman. Ozdravela je. — Čez leto dni sta se poročila. — In tedaj sta dolgo klečala oba pred večno lučjo.

Lilija.

Zložil Silvin Sardenko.

Lilija rase
v skritem ograjku,
lilija bela
čista nad vse.

Kot da je pala
angelu s krila,
ko je ponoči
mimo priplul.

Ni še nobene
shojene steze,
ni še nobene
sape do nje.

Čuvaj te roka
božja nevidna,
lilija bela —
čisto srce.

